

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 743-77-30, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 29 lipca 2014 r.

RLU – 61-25/13/IM
p.o.

DECYZJA RLU Nr 14/2014

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcom W. M. zam. Hrubieszów, B. S. zam. Hrubieszów, C. B. zam. Hrubieszów, M. S. zam. Hrubieszów, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c. z siedzibą w Hrubieszowie

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez w/w przedsiębiorców praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowień, które mogą być tożsame z postanowieniami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r.- Kodeks Postępowania Cywilnego (Dz.U. Nr 43 poz. 296, ze zm.), tj.:

1. zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych” postanowienia wzorca umownego, które

zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, w postaci:

„[...] *Oplata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem).* [...]”;

2. zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami „Cenniku świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA”, w Rozdziale II. „Opłaty przyłączeniowe i aktywacyjne” postanowienia wzorca umownego, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, w postaci:

„*Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom*”;

i przyjęciu zobowiązania w/w przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie, do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszania zbiorowych interesów konsumentów poprzez zmianę treści bądź usunięcie zakwestionowanych postanowień, **nakłada się na w/w przedsiębiorców**, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania** poprzez:

- 1) usunięcie z treści wzorca umownego - „**Cennika świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową** ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA” postanowienia zakwestionowanego przez Prezesa UOKiK, w postaci: „*Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom*”;
- 2) zmianę postanowienia zamieszczonego w stosowanym w obrocie z konsumentami „**Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych**”, w postaci: „[...] *Oplata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem).* [...]” na postanowienie o treści:
 1. Za przyłączenie oraz aktywację Abonent zobowiązany jest do zapłaty opłaty w wysokości określonej w Cenniku. Oplata przyłączeniowa i aktywacyjna podlegają zwrotowi w sytuacji:
 - 1.1. odstąpienia Stron od umowy;
 - 1.2. rozwiązania przez Abonenta umowy zgodnie z § 23 ust. 2 albo § 26 ust. 3 Regulaminu, tj. na skutek zmian dokonanych przez Dostawcę w Cenniku i Regulaminie, jeżeli wskutek wskazanych zmian następuje podwyższenie cen świadczonych przez Dostawcę usług. Zdania poprzedzającego nie stosuje się w przypadku, w którym konieczność zmian skutkujących podwyższeniem cen świadczonych przez Dostawcę usług wynika z sytuacji wskazanych w § 26 ust. 5 Regulaminu.
 - 1.3. rozwiązania przez Dostawcę umowy na podstawie § 22 ust. 1 Regulaminu

2. Opłata aktywacyjna i przyłączeniowa nie podlega zwrotowi w przypadku upływu 5 lat od dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez Dostawcę”,

w terminie **14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, w odniesieniu do nowych abonentów oraz w terminie **3 miesięcy** w stosunku do dotychczasowych abonentów Hrubieszowskiej Telewizji Kablowej s.c. z siedzibą w Hrubieszowie .

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887),

-działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na przedsiębiorców: W. M. zam. Hrubieszów, B. S. zam. Hrubieszów, C. B. zam. Hrubieszów, M. S. zam. Hrubieszów, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie, obowiązek złożenia sprawozdania o wykonaniu przyjętego zobowiązania, o którym mowa w punkcie I sentencji decyzji, w terminie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dn. 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), w związku z art. 83 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się obciążyć w/w przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygnaturze RLU-61-25/13/IM i zobowiązać w/w przedsiębiorców do zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 89,30 zł (słownie: osiemdziesiąt dziewięć złotych i trzydzieści groszy), w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK), na skutek zawiadomienia konsumenta, w toku postępowania wyjaśniającego dokonał analizy treści wzorców umów regulujących prawa i obowiązki konsumentów, stosowanych przez przedsiębiorców W. M. zam. Hrubieszów, B. S. zam. Hrubieszów, C. B. zam. Hrubieszów, M. S. zam. Hrubieszów, prowadzących działalność gospodarczą jako Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c. (dalej: HTK lub Przedsiębiorca), pod kątem ich zgodności z treścią art. 24 ust. 1 i 2 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...). Zostały przeanalizowane wzorce umów w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, regulaminów świadczenia usług telekomunikacyjnych i cenników.

Analiza wzorców umownych nadesłanych przez Przedsiębiorcę wykazała, że mogą

one zawierać postanowienia wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 kpc (dalej w tekście: Rejestr), co może stanowić naruszenie zbiorowego interesu konsumentów, jako bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze, Postanowieniem nr 279/13 z dnia 21 października 2013r. wszczęto postępowanie administracyjne RLU-61-25/13/IM w sprawie podejrzenia naruszenia przez Przedsiębiorcę zbiorowych interesów konsumentów, poprzez:

1. zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami **„Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych”** postanowienia wzorca umownego, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, w postaci:

„[...] Opłata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem). [...]”;

2. zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami **„Cenniku świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową** ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA”, w Rozdziale II. „Opłaty przyłączeniowe i aktywacyjne” postanowienia wzorca umownego, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, w postaci:

„Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom”;

W odpowiedzi na Zawiadomienie Prezesa UOKiK, informujące o wszczęciu postępowania z zakresu ochrony zbiorowych interesów konsumentów, Przedsiębiorca w odniesieniu do postanowienia wskazanego powyżej, w punkcie 2, uznał „przedmiotowe sformułowanie za nieściśle” wyrażając chęć dostosowania jego treści do Regulaminu, aby nie pozostawało ono w sprzeczności i było komplementarne, jako część zawieranych z abonentami umów. Natomiast w odniesieniu do postanowienia wskazanego w punkcie 1 Przedsiębiorca wskazał, że interpretacja poszczególnych zapisów Regulaminu nie może pozostawać w oderwaniu od całości treści dokumentu i uznał, że przedmiotowe postanowienie różni się od treści klauzuli już wpisanej do Rejestru zakresem przedmiotowym. Jednak już w następnym piśmie, z dnia 28.01.2014r., niepoprzedzonym korespondencją ze strony Prezesa UOKiK, Przedsiębiorca wniósł o wydanie decyzji o charakterze zobowiązaniowym w trybie art. 28 ust. 1 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w odniesieniu do wszystkich postawionych mu zarzutów.

W odniesieniu do postanowienia zawartego w „Cenniku świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA”, w Rozdziale II. „Opłaty przyłączeniowe i aktywacyjne”, tj. o treści: *„Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom”* HTK zadeklarowała jego usunięcie i zaprzestanie jego stosowania. Natomiast w odniesieniu do spornego postanowienia „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych”, o treści: *„[...] Opłata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem). [...]”* Przedsiębiorca zaproponował jego zastąpienie przez postanowienie o treści : *„Za przyłączenie oraz aktywację Abonent*

zobowiązany jest do zapłaty opłaty w wysokości określonej w cenniku. Dostawca rozpoczyna naliczanie opłat abonamentowych, należnych dostawcy, z chwilą aktywacji”.

W związku z przesłanym wnioskiem HTK, zawierającym propozycję zobowiązania i wskazującym, iż „operator od początku deklarował i przejawiał chęć współpracy z regulatorem...” Prezes UOKiK poinformował Przedsiębiorcę, że przedmiotowy wniosek w części dotyczącej pkt II Zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, tj. zawierający deklarację usunięcia kwestionowanego zapisu „Cennika świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA” może zostać zaakceptowany. W odniesieniu zaś do propozycji zobowiązania w stosunku do pkt I Zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK uznał, że deklarowana zmiana jest niewystarczająca w kontekście właściwego i zgodnego z prawem zabezpieczenia interesów konsumentów. Usunięcie fragmentu: „Opłata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem)” oznaczać mogła, że kwestia zwrotu tych opłat w ogóle nie jest we wzorcu umowy HTK uregulowana, z tego też powodu Prezes UOKiK zasugerował dokonanie takiej zmiany, aby przedmiotowy fragment był bardziej precyzyjny i nie stanowił możliwości wprowadzenia konsumentów w błąd co do sytuacji, w których wskazane opłaty powinny być im zwrócone. Ponadto kwestie sporną stanowił okres, po którym opłata aktywacyjna i przyłączeniowa nie podlegałyby już zwrotowi. Taki brak zwrotu po pewnym czasie jest uzasadniony praktycznym „skonsumowaniem”, poprzez możliwość korzystania w stosunkowo długim okresie z usług oferowanych przez HTK, przez abonenta korzyści wynikających z przyłączenia i aktywacji.

Pismem z dnia 27.03.2014r. Przedsiębiorca zmodyfikował treść swojego zobowiązania w stosunku do wspomnianego postanowienia Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych, które miało brzmieć następująco:

„Opłata przyłączeniowa i aktywacyjna podlegają zwrotowi w sytuacji odstąpienia Abonenta od umowy oraz w sytuacji, kiedy Abonent rozwiązał umowę zgodnie z § 23 ust. 2 albo § 26 ust. 3 Regulaminu, tj. na skutek zmian dokonanych przez Dostawcę w Cenniku i Regulaminie, jeżeli wskutek wskazanych zmian następuje podwyższenie cen świadczonych przez Dostawcę usług. Zdania poprzedzającego nie stosuje się w przypadku, w którym konieczność zmian skutkujących podwyższeniem cen świadczonych przez Dostawcę usług wynika z sytuacji wskazanych w § 26 ust. 5 Regulaminu.

Opłata przyłączeniowa i aktywacyjna nie podlega zwrotowi w przypadku upływu 3 lat od dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez Dostawcę”.

W odniesieniu do tej wersji zobowiązania Prezes UOKiK zgłosił jeszcze zastrzeżenie co do dwóch kwestii. Pierwszą stanowiła okoliczność przyznania abonentowi prawa zwrotu przedmiotowych opłat, także w sytuacji odstąpienia od umowy bądź wypowiedzenia umowy przez HTK (we wskazanych przypadkach). Wątpliwości w tym zakresie wynikały z zasady równorzędności stron umowy. Natomiast drugą kwestią był okres, po jakim zwrot tychże opłat już nie przysługiwałby. Ta wątpliwość wynikała z przyznanej przez HTK niemożności oparcia akurat okresu 3 lat w dokumentach księgowych. Wskazane kwestie Prezes UOKiK przedstawił Przedsiębiorcy, który ustosunkował się do nich w sposób pozytywny. HTK wyjaśniła, że sytuacja odstąpienia bądź wypowiedzenia umowy

abonentowi przez nią ma wymiar jedynie teoretyczny i „w zasadzie nie występuje”, nie stanowi więc problemu stosowne uzupełnienie zobowiązania. W odniesieniu do okresu, po którym zwrot przedmiotowych opłat nie przysługuje HTK zadeklarowała jego przedłużenie do lat pięciu, co stanowi czas obiektywnie dość długi i koresponduje chociażby z okresem przedawnienia należności publicznoprawnych.

W konsekwencji HTK przedłożyła ostateczną wersję zobowiązania o treści, jak sentencji niniejszej decyzji Prezesa UOKiK.

Postanowieniem Nr 282/13 z dnia 21 października 2013r. zaliczono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego w tej sprawie dowody uzyskane przez Prezesa UOKiK w ramach postępowania wyjaśniającego (RLU-403-10/13/IM).

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Przedsiębiorcy, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie, są wpisani do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. HTK zajmuje się świadczeniem usług telekomunikacyjnych (telewizja kablowa, dostęp do internetu, telefonia stacjonarna, telefonia VOIP) na terenie miasta Hrubieszowa.

W trakcie przeprowadzonego z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie RLU-403-10/13/IM, Prezes UOKiK zgromadził materiał dowodowy w postaci następujących, obowiązujących wzorców umownych:

- „Umowa abonencka świadczenia usług telekomunikacyjnych” (wzór stosowany od 01.01.2013 r.);
- „CENNIK świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową - Telewizja” (wzór stosowany od 01.04.2010 r.);
- „CENNIK świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową - Internet” (wzór stosowany od 01.01.2013 r.);
- „CENNIK usług telekomunikacyjnych – VIP (wzór stosowany od 01.05.2010r.);
- „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych” (wzór stosowany od 21.01.2013r.

Analiza wzorców pod kątem zgodności z ustawą o ochronie (...) wskazała, że wzorce umów stosowane w obrocie z konsumentami przez Przedsiębiorcę mogą zawierać postanowienia, które są tożsame z postanowieniami wpisanymi do Rejestru, co może z kolei stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Następujące postanowienia zostały zakwestionowane:

1. w „Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych” -

„[...] Opłata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem). [...]”;

2. w „Cenniku świadczenia usług przez Hrubieszowską Telewizję Kablową ul. Listopadowa 3/3 obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2010 TELEWIZJA”, w Rozdziale II. „Opłaty przyłączeniowe i aktywacyjne” - „Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom”;

Prezes UOKiK ustalił, że wyżej wskazane postanowienia, regulujące prawa i obowiązki stron umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jaką zawiera HTK z konsumentami, mogą wyczerpywać znamiona bezprawności poprzez tożsamość z niedozwolonymi klauzulami umów, już wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Przytoczone postanowienia mogą odpowiadać klauzuli umieszczonej w Rejestrze, pod numerem 5015 o treści: „Opłaty instalacyjne i aktywacyjne nie podlegają zwrotowi” (wyrok SOKiK z dnia 18.04.2013r., sygn. akt XVII AmC 4335/12), pod numerem 1341 „W przypadku rezygnacji z usług Operatora, Abonentowi nie przysługuje zwrot wniesionych na rzecz Operatora opłat, a zaległości płatnicze pozostają do uregulowania”, pod numerem 3708 „W przypadku rozwiązania umowy nie podlega zwrotowi jednorazowa opłata aktywacyjna” oraz pod numerem 4363 „Bez względu na przyczynę rozwiązania Umowy opłata aktywacyjna, jaką poniósł Abonent, nie podlega zwrotowi, gdyż dotyczy ona kosztów poniesionych przez SERVCOM Sp. z o.o. w związku z doprowadzeniem instalacji do lokalu wskazanego przez Abonenta i zakończenie tej instalacji jednym Gniazdem Abonenckim. Opłata ta jest opłatą jednorazową i nie stanowi kaucji oraz nie ma charakteru zwrotnego”.

W odniesieniu do postanowień wzorców umownych, wskazanych wyżej w pkt 1 i pkt 2 Przedsiębiorca zobowiązał się do w terminie **14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, w odniesieniu do nowych abonentów oraz w terminie **3 miesięcy** w stosunku do dotychczasowych abonentów HTK do usunięcia postanowienia przytoczonego w pkt 2 oraz zmiany postanowienia przytoczonego w pkt 1, regulującego kwestie zwrotu opłaty aktywacyjnej i przyłączeniowej, poprzez nadanie mu następującej treści:

„1. Za przyłączenie oraz aktywację Abonent zobowiązany jest do zapłaty opłaty w wysokości określonej w Cenniku. Opłata przyłączeniowa i aktywacyjna podlegają zwrotowi w sytuacji:

1.1. odstąpienia Stron od umowy;

1.2. rozwiązania przez Abonenta umowy zgodnie z § 23 ust. 2 albo § 26 ust. 3 Regulaminu, tj. na skutek zmian dokonanych przez Dostawcę w Cenniku i Regulaminie, jeżeli wskutek wskazanych zmian następuje podwyższenie cen świadczonych przez Dostawcę usług. Zdania poprzedzającego nie stosuje się w przypadku, w którym konieczność zmian skutkujących podwyższeniem cen świadczonych przez Dostawcę usług wynika z sytuacji wskazanych w § 26 ust. 5 Regulaminu.

1.3. rozwiązania przez Dostawcę umowy na podstawie § 22 ust. 1 Regulaminu

2. Opłata aktywacyjna i przyłączeniowa nie podlega zwrotowi w przypadku upływu 5 lat od dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez Dostawcę”.

Prezes UOKiK zakończył zbieranie materiału dowodowego, o czym poinformował Przedsiębiorcę.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Treść art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie (...) ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, **podejmowanej w interesie publicznym**. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorcy - naruszając jej przepisy – stanowią potencjalne zagrożenie interesu publicznego. Niniejsze postępowanie dotyczy treści wzorców umownych stosowanych przez przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie wobec nieograniczonego kręgu adresatów, tj. wszystkich zainteresowanych zawarciem umowy dotyczącej świadczenia usług telekomunikacyjnych, aktualnych i potencjalnych klientów, którym - na gruncie art. 4 ust. 11 ustawy o ochronie (...) - przysługuje status konsumenta.

Zdaniem Prezesa UOKiK rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą albo mogli być klientami Przedsiębiorcy. Każde naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa UOKiK działań przewidzianych w ustawie o ochronie (...). W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy w/w ustawy, a dotyczące jej postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Wszczynając postępowanie administracyjne wobec Przedsiębiorcy, Prezes UOKiK postawił mu zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”* Art. 24 ust. 2 pkt 1-3 stanowi, iż *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego; 2) naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji”*

Aby w niniejszej sprawie działania HTK, mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), muszą spełniać poniższe trzy przesłanki:

1. być działaniem przedsiębiorcy;
2. być działaniem bezprawnym;
3. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Status przedsiębiorcy

Odnosząc się do pierwszej z przesłanek art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), tj. do statusu przedsiębiorcy, stwierdzić należy, że stosownie do art. 4 pkt 1 w/w ustawy pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się m in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zatem decydujące znaczenie dla uznania podmiotu za przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie (...), ma faktyczne wykonywanie przez niego działalności gospodarczej lub zawodowej.

W. M. zam. Hrubieszów, B. S. zam. Hrubieszów, C. B. zam. Hrubieszów, M. S. zam. Hrubieszów, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Hrubieszowska Telewizja Kablowa s.c., z siedzibą w Hrubieszowie, są przedsiębiorcami wpisanymi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i funkcjonują na rynku jako HTK, zajmując się świadczeniem usług telekomunikacyjnych (telewizja kablowa, dostęp do internetu, telefonia stacjonarna, telefonia VOIP) na terenie miasta Hrubieszowa. Prowadzoną działalność gospodarczą wykonują we własnym imieniu, w sposób zorganizowany i ciągły. Nie budzi wątpliwości, iż działalność ta ma charakter zarobkowy. Są zatem przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o ochronie (...) i ich działania mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Uprawdopodobnienie bezprawności działań

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...) „Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań” Zatem do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest istnienie dwóch elementów: uprawdopodobnienie w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, że przedsiębiorca stosuje taką praktykę oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom. Jednocześnie podkreślić należy, że zaistnienie tych dwóch przesłanek nie obliguje Prezesa UOKiK do wydania decyzji z art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), a jedynie stwarza mu możliwość wydania takiej decyzji. Pierwszą przesłanką jest uprawdopodobnienie stosowania praktyki, naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, przez Przedsiębiorcę. Przy czym „Uprawdopodobnienie to, zgodnie art. 243 k.p.c., do którego odsyła art. 84 Ustawy, wykazanie pewnych faktów bez konieczności zachowania szczególnych przepisów o

postępowaniu dowodowym.”¹ Podstawą uprawdopodobnienia mogą być informacje w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), okoliczności ustalone w postępowaniu wyjaśniającym, informacje znane Prezesowi UOKiK z urzędu, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego. Uprawdopodobnienie stosowania praktyki będzie miało miejsce, gdy Prezes UOKiK dojdzie do przekonania, że „praktyka mogła mieć miejsce, chociaż nie ma ostatecznej pewności, że doszło do jej stosowania, choć zachodzi większe prawdopodobieństwo, że do praktyki doszło, niż że nie miała ona miejsca.”²

Jak wskazano wyżej drugim elementem będącym podstawą wydania przez Prezesa UOKiK decyzji na podstawie art. 28 jest złożenie przed Przedsiębiorcą zobowiązania do podjęcia lub zaniechania określonych działań zamierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Odnosząc się do drugiej z przesłanek art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), tj. bezprawności działań przedsiębiorcy, stwierdzić należy, iż bezprawność rozumie się jako sprzeczność zachowania danego podmiotu z przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tzn. niezależnym od wystąpienia szkody, czy zaistnienia zamiaru po stronie podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. Zauważyć należy, że przepisy w/w ustawy o ochronie (...) nie definiują pojęcia bezprawności działań przedsiębiorcy. Zwrócił na to uwagę SOKiK w wyroku z dnia 23.06.2006r. (sygn. akt XVIII Ama 32/05), stwierdzając, iż art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie (...) z 15 grudnia 2000r. – którego odpowiednikiem w ustawie o ochronie (...) z dnia 16 lutego 2007r. jest art. 24 ust. 2 – nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, zatem powinien on być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jako działanie „bezprawne” należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym.

„Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia przeto bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa.” (tak: Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwejki, Wydawnictwo CH BECK, Warszawa 2000, s.117 – 118).

Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić

¹ Komentarz do art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Radwański M. Lex 2011

² ibidem

wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377).

Art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego decyduje o bezprawności tego działania, postanawiając o rozszerzonej skuteczności wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone. Wyrok prawomocny dotyczący uznania postanowienia wzorca umowy za niedozwolone ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, o którym mowa w art. 479⁽⁴⁵⁾ § 2 k.p.c.³

Wzorce umowne stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnych, przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s 292).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r. sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005r., sygn. akt: VI Aca 473/05) „*celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)*”.

Również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt: III SZP 3-06, wskazał, że „*stosowanie postanowień wzorców umowy o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o art. 479⁴⁵ §2 kpc może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów*”. Dlatego dokonując oceny zgodności treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych z obowiązującym prawem należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w doktrynie i orzecznictwie. Konsekwencją jest więc uznanie za niedozwolone takich postanowień umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść została ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest niezbędna literalna, dosłowna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywaną.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z treścią wpisanego do Rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za

3 Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r. III CZP 80/08

niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że w ramach przyjętej koncepcji kontroli abstrakcyjnej dokonywanej przez SOKiK jak i przez Prezesa UOKiK, wpis dokonany w rejestrze ma charakter tzw. normy obyczajowej. Klauzule zawarte w tymże rejestrze precyzują negatywne praktyki stosowane przez przedsiębiorców względem konsumentów, które przyjmują formę postanowień umownych zamieszczonych we wzorcach. Taki wpis nie tworzy nowej normy prawnej, ale w ramach stosowania prawa przez organy orzecznicze konkretyzuje określone dobre obyczaje, które były naruszone przez przedsiębiorcę. W tym zakresie należy odnieść się do art. 385¹ § 1 k.c., który wskazuje, że postanowienie umowne jest niedozwolone, jeżeli kształtuje prawa i obowiązki konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając ich interesy. To właśnie te przesłanki - badane przez SOKiK w ramach kontroli abstrakcyjnej - stanowią podstawę do wpisu postanowienia do rejestru. Następnie Prezes UOKiK - na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik, mając na względzie skonkretyzowane dobre obyczaje, które wynikają z każdego postanowienia wpisanego do Rejestru bada w ramach postępowania administracyjnego, czy przedsiębiorca będący stroną postępowania administracyjnego w tożsamy sposób naruszył we wzorcu umownym dobre obyczaje, których naruszenia dopatrywał się wcześniej SOKiK. Z powyższego wynika, że badanie tożsamości nie sprowadza się do analizy tego, czy przedsiębiorca naruszył określony przepis powszechnie obowiązującego prawa, ale czy jego zachowanie naruszyło te same dobre obyczaje, które były przedmiotem ochrony w postępowaniu sądowym w ramach sprawy rozpatrywanej przez SOKiK.

Nie ma w tym zakresie znaczenia, czy strona postępowania administracyjnego uczestniczyła w postępowaniu przed SOKiK w ramach którego została zamieszczona sporna klauzula w rejestrze. Postanowienie wpisane do tego zbioru konkretyzuje jedynie dobry obyczaj, który został naruszony przez określonego przedsiębiorcę przy uwzględnieniu brzmienia analizowanego postanowienia oraz całego wzorca umownego. W postępowaniu przed Prezesem UOKiK - w związku z naruszeniem art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o uokik badane jest naruszenie tożsamy dobrych obyczajów przez stronę postępowania administracyjnego. Przedsiębiorca, któremu postawiony jest zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 1 tej ustawy ma możliwość wykazania - na podstawie dostępnych środków dowodowych - że kwestionowane postanowienie nie narusza dobrych obyczajów, które stały się podstawą wpisania określonych postanowień do Rejestru. Uwzględnia się przy tym zarówno brzmienie stosowanej przez przedsiębiorcę klauzuli, jak również treść całego wzorca umownego, w którym ona się znajduje. Jeżeli jednak - przy uwzględnieniu powyższych okoliczności - analizowane postanowienie w dalszym ciągu narusza dobre obyczaje, które zostały skonkretyzowane w Klauzuli zamieszczonej w rejestrze, to należy uznać, że doszło do stosowania postanowień wzorca umownego, które zostały wpisane do rejestru postanowieni wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Postanowienia stosowane przez HTK w postaci:

- „[...] Opłata przyłączeniowa oraz opłata aktywacyjna nie podlegają zwrotowi w przypadku rozwiązania Umowy (w tym za wypowiedzeniem). [...]” (postanowienie zawarte w „Regulaminie”);

- „Wymienione w Rozdziale II opłaty pobierane przez HTK nie podlegają zwrotom” (postanowienie zawarte w „Cenniku”);

mogą stanowić niedozwolone postanowienie umowne, wpisane do Rejestru klauzul niedozwolonych pod numerem 5015 o treści: „Opłaty instalacyjne i aktywacyjne nie podlegają zwrotowi” (wyrok SOKiK z dnia 18.04.2013r., sygn. akt XVII AmC 4335/12), a także pod numerem 1341 „W przypadku rezygnacji z usług Operatora, Abonentowi nie przysługuje zwrot wniesionych na rzecz Operatora opłat, a zaległości płatnicze pozostają do uregulowania”, pod numerem 3708 „W przypadku rozwiązania umowy nie podlega zwrotowi jednorazowa opłata aktywacyjna” oraz pod numerem 4363 „Bez względu na przyczynę rozwiązania Umowy opłata aktywacyjna, jaką poniósł Abonent, nie podlega zwrotowi, gdyż dotyczy ona kosztów poniesionych przez SERVCOM Sp. z o.o. w związku z doprowadzeniem instalacji do lokalu wskazanego przez Abonenta i zakończenie tej instalacji jednym Gniazdem Abonenckim. Opłata ta jest opłatą jednorazową i nie stanowi kaucji oraz nie ma charakteru zwrotnego”.

Oba postanowienia stosowane przez Przedsiębiorcę zastrzegają brak zwrotu opłaty instalacyjnej i przyłączeniowej na rzecz abonenta. Postanowienie zawarte w „Cenniku” czyni to w sposób bezwzględny, niezależny od okoliczności, a postanowienie zawarte w „Regulaminie” stanowi, że brak zwrotu przedmiotowych opłat nastąpi w przypadku rozwiązania umowy, w tym za wypowiedzeniem, co w praktyce ze względu na brak precyzji tego zapisu odnosi taki sam skutek, jak treść zakwestionowanego postanowienia „Cennika”. Wskazane wyżej klauzule, wpisane do Rejestru mogą odpowiadać treścią postanowieniom kwestionowanym w postępowaniu przeciwko HTK. Odbiegają wszystkie one od podstawowej zasady wykonywania zobowiązań wzajemnych. Zakwestionowane postanowienia zastrzegają brak zwrotu opłaty instalacyjnej i przyłączeniowej niezależnie od szerokiego katalogu przyczyn, dla których abonent może od umowy odstąpić, wypowiedzieć ją, czy też podlegać wypowiedzeniu ze strony Przedsiębiorcy. W sytuacji wypowiedzenia umowy przez abonenta, chociażby na skutek dokonania podwyżki opłat przez usługodawcę, brak zwrotu w/w opłat, w szczególności w stosunkowo krótkim okresie korzystania z usług, może naruszać dobre obyczaje kupieckie, powoduje bowiem zatrzymanie przez usługodawcę opłat uprzednio wniesionych przez abonenta, pomimo iż ekwiwalent tychże opłat przestał istnieć. Tym samym zarówno przytoczone klauzule wpisane do Rejestru, jak również kwestionowane postanowienia, godzą w równowagę kontraktową stron. Kwestionowane postanowienia można odnieść do unormowań art. 405 kc o bezpodstawnym wzbogaceniu, wynikającym z przyjęcia przez jedną ze stron umowy nienależnego świadczenia. Takie zastrzeżenie wzorca można uznać za klauzulę niedozwoloną, o której mowa a art. 385³ pkt 12 kc (wyłączenie obowiązku zwrotu konsumentowi uiszczonych opłat w związku ze świadczeniem nie spełnionym w całości lub części, jeśli konsument odstąpi od umowy lub umowa podlegać będzie w określonych przypadkach wypowiedzeniu).

W ocenie Prezesa UOKiK uprawdopodobniono, że zakwestionowane postanowienia i niedozwolone postanowienia wpisane do Rejestru mogą wywoływać tożsame skutki dla konsumenta.

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów

Trzecia przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy

konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygn. akt III SK 27/07, stwierdził co następuje: „Zdaniem SN, sformułowanie z art. 24 ust. 1 ustawy o okik „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalne zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy do której skierowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy”.

Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym.

W kontaktach z konsumentami Przedsiębiorca posługiwał się przygotowanymi przez siebie wzorcami umów, regulaminów, cenników, określając wzajemne prawa i obowiązki stron umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wzorce umów obowiązują zarówno osoby, które są już klientami Przedsiębiorcy, jak i jego potencjalnych klientów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie uprawdopodobniono spełnienie trzeciej przesłanki warunkującej ocenę tej sprawy pod kątem art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zobowiązanie przedsiębiorcy

Stosownie do art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w stosunku do przedsiębiorcy, wobec którego na podstawie okoliczności sprawy zostanie uprawdopodobnione stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a jednocześnie przedsiębiorca, któremu zarzucane jest stosowanie praktyki, o której mowa w art. 24 w/w ustawy, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań, zmierzając tym samym do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Jak wykazał Prezes UOKiK w niniejszej decyzji, ustalone okoliczności sprawy uprawdopodobniają, że HTK może stosować praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...).

Przedsiębiorca zobowiązał się do zaniechania zarzucanych mu praktyk poprzez usunięcie postanowienia zawartego w „Cenniku”, wskazanego w pkt I. 2 sentencji niniejszej decyzji oraz przez zastąpienie zakwestionowanego postanowienia zawartego w „Regulaminie”, wskazanego w pkt I. 1 sentencji niniejszej decyzji, postanowieniem o treści:

„1. Za przyłączenie oraz aktywację Abonent zobowiązany jest do zapłaty opłaty w wysokości określonej w Cenniku. Opłata przyłączeniowa i aktywacyjna podlegają zwrotowi w sytuacji:

1.1. odstąpienia Stron od umowy;

1.2. rozwiązania przez Abonenta umowy zgodnie z § 23 ust. 2 albo § 26 ust. 3 Regulaminu, tj. na skutek zmian dokonanych przez Dostawcę w Cenniku i Regulaminie, jeżeli wskutek wskazanych zmian następuje podwyższenie cen świadczonych przez Dostawcę usług. Zdania poprzedzającego nie stosuje się w przypadku, w którym konieczność zmian skutkujących podwyższeniem cen świadczonych przez Dostawcę usług wynika z sytuacji wskazanych w § 26 ust. 5 Regulaminu.

1.3. rozwiązania przez Dostawcę umowy na podstawie § 22 ust. 1 Regulaminu

2. Opłata aktywacyjna i przyłączeniowa nie podlega zwrotowi w przypadku upływu 5 lat od dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez Dostawcę”.

Prezes UOKiK przyjął zobowiązanie Przedsiębiorcy do zaniechania zarzuczanych praktyk i podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym naruszeniom, nakładając na Przedsiębiorcę obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, w odniesieniu do nowych abonentów oraz w terminie 3 miesięcy w stosunku do dotychczasowych abonentów, zgodnie z treścią tego zobowiązania.

Wobec powyższego **orzeka się jak w punkcie I sentencji** niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie (...), Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji nałożonego zobowiązania w terminie czterech miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Wobec powyższego **orzeka się jak w punkcie II sentencji** niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach postępowania w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie natomiast z art. 264 § 1 k.p.a. jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie stosowania przez HTK praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w punkcie I sentencji decyzji stwierdził uprawdopodobnienie naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...). Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa UOKiK w toku tegoż postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 89,30 zł (słownie: osiemdziesiąt dziewięć złotych i trzydzieści groszy).

Wobec powyższego **orzeka się jak w punkcie III sentencji** niniejszej decyzji

Koszty niniejszego postępowania Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 tejże ustawy w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

a/a

decyzja podpisana przez Dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie, w dniu 29 lipca 2014r.